

FAMILIEPLEJEN FREDENSBORG

Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Att.: Folketingsmedlem Mette Frederiksen

Fredensborg, den 17. december 2007

Vedr. det offentlige tilsyn med de svageste grupper i samfundet

Kære Mette Frederiksen!

Vi har med stor opmærksomhed og interesse fulgt dine udtalelser i forbindelse med de senere dages aktuelle sager omkring svigt i det offentlige tilsyn.

Også vi, Familieplejen Fredensborg, vil gerne understøtte dine udtalelser - området *prioriteres ikke* i tilstrækkelig grad i kommunerne godt understøttet af KL, der i vid udstrækning påpeger *besparelser*, hvad der nødvendigvis går ud over kvalitet og indhold i tilsynsfunktionen. Dette gælder såvel for det stedlige tilsyn (det generelle tilsyn med anbringelsesstedet) og det specifikke tilsyn (tilsynet med barnets anbringelse).

Som familieplejeorganisation har vi de seneste 3 - 5 år oplevet, at kommunerne har hjemtaget rigtig mange tilsynsopgaver, hvad der i og for sig kunne være hensigtsmæssigt for at sikre en helhedsorienteret indsats. Ulykkeligvis oplever vi, at rigtig mange af kommunerne ikke lever op til det behov for tilsyn, herunder støtte, rådgivning, vejledning, supervision og samtaler med børn og forældre, som er påkrævet, for at anbringelsen lykkes.

Vi har kontakt til et stort antal af plejefamilier og plejebørn, som i den grad føler sig svigtet af kommunerne. Plejeforældre får ikke den støtte fra kommunerne, som de pædagogisk har behov for, og de føler sig ulykkeligvis i nogle tilfælde så afmægtige, at de i bedste fald opgiver plejeforholdet og i værste fald udsætter børnene for andre svigt.

Brug kræfterne i Folketinget på at finde løsninger. Der er flere faktorer, der skal være tilstede for at sikre en anbringelse. Dels et *kontinuerligt* tilsyn fra kommunal side eller fra en familieplejeorganisation, som har indgående og langvarig erfaring med dette arbejde. Dels skal tilsynet føres *regelmæssigt* således, at der opnås gensidig tillid og respekt om de problemstillinger, der naturligt opstår gennem en anbringelse. Dels skal der gives *kvalificeret* hjælp, støtte og samtaler til barnet, for at det kan gennemleve de svigt, der hidtil har været. Derudover skal der kræves *uddannelse* af plejefamilier/opholdssteder samt temadage og netværk med andre plejefamilier samt *rådgivning/supervision*.

Vores erfaring som familieplejekonsulenter gennem en lang årrække er, at det er afgørende nødvendigt at være i en løbende dialog med såvel barn som anbringelsessted. I lovgivningen bør såvel indhold, kvalitet, som hyppigheden i tilsynet *præciseres*. Vores erfaring er, at der bør være mindst 6 tilsynsbesøg årligt. Hvis dette ikke finder sted og sker på en måde, hvor der kræves dokumentation for barnets udvikling, frygter vi, at lignende avisoverskrifter vil dukke op igen.

Vi vil gerne i dialog omkring anbringelsesområdet og mener, vi har et dybtgående kendskab til området gennem mange års arbejde med dette specifikke område, hvor også koordinering har været nøgleord i forhold til de sociale myndigheder. Der er i øjeblikket undersøgelser (bl.a. "Undersøgelse blandt døgnpleje- og aflastningsfamilier tilknyttet Københavns Kommune" udsendt i oktober 2007 og Socialpædagogernes "portræt af familieplejen nu - med anbefalinger til fremtiden", udsendt i januar 2006), som viser, set fra anbringelsesstedernes side, hvilke behov der er for tilsyn og for indholdet i dette.

Vi ved med sikkerhed, at der er kommuner, som ikke prioriterer anbringelsesområdet tilstrækkeligt. Vi håber, at Folketinget og kommunerne *nu* vil være deres opgave bevidst!

Med venlig hilsen

Hanne Schierup
familieplejekonsulent

Anne Marie Klit
administrationschef